

تجار انحصارگر شکر در کمین غفلت دولت نشسته اند

نسبی فعالیت‌ها که به رشد کمتر درآمد مالیاتی در این مدت منجر شده است در پدیدار شدن این کسری بودجه نقش داشت. از سوی دیگر دولت در اقدامی هیجانی و بر اساس راهبر تولید بیشتر گندم داخلی راه را برای افزایش تولید گندم با حمایت قیمتی باز کرد.

دولت ایران در سال زراعی ۱۳۹۴-۹۵ تعهد خرید تضمینی نزدیک به ۱۵ میلیون گندم را داده و حالا در تأمین این میزان پول با توجه به شرایط موجود گیر افتاده است. از سوی دیگر رسیدن تولید شکر به رقم ۱.۷ میلیون تن در سال زراعی قبل سخن می‌گوید در اعلام تعیین قیمت توافقی شکر نیز ماه‌هاست تأخیر دارد. برخی ناظران آگاه اصرار دارند یادآور کنند در خزانه دولت پول کافی برای پرداخت خرید تضمینی گندم و پرداخت مابه‌التفاوت قیمت توافقی شکر با قیمت‌های بازار وجود ندارد و به همین دلیل سازمان برنامه و بودجه دست‌به‌دست می‌کند. از سوی دیگر و با وجود اینکه شکر تولیدی در کارخانه‌ها به دلیل عدم اعلام قیمت توافقی به انبار کارخانه‌ها روانه شده‌اند ده‌ها هزار چغندر کار ایرانی با نارضایتی از این وضع فشار فوق‌العاده‌ای به مدیران کارخانه‌های قند می‌آورند.

در همین صفحه

عدم اعلام نرخ شکر به مشکلات نقدینگی دولت ارتباطی ندارد.

دولت بی‌پول و تجار انحصارگر در کمین

ساعت ۲۴- آمارهای در دسترس اعلام شده از سوی بانک مرکزی از دخل و خرج دولت نشان می‌دهد در ۵ ماه نخست امسال خرج دولت ۴۷ هزار میلیارد تومان بیشتر از دخلش بوده است. این نامیزانی دخل و خرج در وضعیتی رخ داده که دولت هنوز اعتبارات عمرانی تعهد شده در بودجه ۱۳۹۶ را پرداخت نکرده است. دولت یازدهم با افزایش ۱۰ درصدی پرداخت‌ها به صدها هزار کارمند خود موافقت کرد و در شرایط رکود

«نباید از یک سوراخ چندبار گزیده شوید» و یا «آدم مارگزیده از ریسمان سیاه و سفید» می‌ترسد، حال و روز تولیدکنندگان قند و شکر و چغندر کاران ایرانی در پایان مهرماه ۱۳۹۶ است. در حالی که دولت محترم تعهد کرده و پیمان بسته است که قیمت توافقی قند و شکر را در بهار هر سال اعلام کند تا در زمان برداشت چغندر و نیشکر و شروع تولید کارخانه‌ها از این بابت دچار تنگنا نشوند، اما شوربختانه باید گفت، دیوان‌سالاری طولانی و برخی سستی‌ها کار را دشوار کرد و تا پایان مهرماه ۱۳۹۶ گامی در این مسیر برداشته نشد. برخی باور دارند که ممکن است دلیل طولانی شدن زمان اعلام این تصمیم به دلیل بی‌پولی دولت باشد. اما

انسجام و استحکام ضرورت تولید پایدار

بهمین دانایی

تکرار برخی رفتارها از سوی مدیران دولتی در دهه‌های اخیر و در ارتباط با مسایل صنعت اصیل و قدیمی قند و شکر ایران شگفتی‌آفرین است. این تکرار که هر چندگاه یکبار در دولت‌های مختلف و با گرایش‌های سیاسی گوناگون شاهد آن هستیم، راه را برای بدبینی باز می‌کند و خیال هر کارشناس و فعال دلسوز به این مرزوبوم را مخدوش می‌کند که چرا چنین رخدادهایی که می‌تواند یکبار برای همیشه از زمین صنعت قند و شکر ریشه‌کن شود دوباره و به شکل‌های پنهان‌تر در برابر دیدگان ما قرار می‌گیرد. این تکرار یک هسته مرکزی دارد و چند شاخه فرعی از دل این هسته رویداده‌اند.

داستان این است که انگار قرار نیست تولید داخلی قند و شکر به آستانه خوداتکایی کامل رسیده و دست و پای برخی تاجران انحصارگر از ورود به این صنعت قطع نشوند. این اتفاق خیلی ساده رخ می‌دهد و باورکردنی نیست. ناگهان و در حالی که چغندر کاران زحمتکش منتظرند تا بهای چغندری که به کارخانه‌ها داده‌اند پرداخت شود، در دستگاه‌های دولتی کار تعیین نرخ توافقی گیر می‌کند و کار به درازا می‌کشد تا اینکه در یک گوشه دور در کشور معلوم می‌شود که قند و شکر افزایش قیمت داشته و با کمیاب است و آنگاه سبیل انتقادات شروع به حرکت می‌کند و بعدها معلوم می‌شود که این حرف‌ها از یک محل منتشر می‌شده است. شوربختانه باید گفت، این اتفاق را در تابستان سال ۹۵ نیز شاهد بودیم. در تابستان سال ۹۵ بازار شکر مختل شد و بهای شکر تا ۴ هزار تومان افزایش یافت و در این شرایط بود که تمامی دستگاه‌ها بسیج شدند تا نرخ شکر قبل از آغاز بهره‌برداری اعلام شود که بتوان بازار را به حالت عادی برگشت داد اما امسال چون بازار شکر با تدابیر اندیشیده شده و ایجاد ذخایر مکفی آرام بود، محاسبه و اعلام نرخ به درازا کشیده شد و عجله‌ای برای این امر وجود نداشت.

سؤال اینست که چرا باید صبر کنیم تا بازار مختل شود و سودجویان به منافع سرشار برسند و بعد تصمیم‌گیری نماییم. در چنین شرایط عجیبی بود که مجلس وقت، در نیمه دوم دهه ۸۰ ناگزیر شد قانون تمرکز اختیارات مربوط به تجارت خارجی محصولات کشاورزی را به وزارت جهاد کشاورزی دهد تا مدیریت تولید و تجارت یکپارچه شود. البته این قانون سرچشمه خیر و برکت شده و می‌شود به شرطی که از ظرفیت آن به‌طور کامل و به‌شکل کارآمد استفاده نشود، در غیر این صورت این قانون نیز به انبوه قانون‌های مصوب مجلس که بی‌اثر شده‌اند متصل شده و مشمول مرور زمان می‌شود. در سال‌های اخیر به‌ویژه در دولت یازدهم خوشبختانه اراده و رویکرد وزارت جهاد کشاورزی استفاده کارآمد و کامل از این قانون بود و نوعی هنجار بر فعالیت وزارتخانه در این باره حاکم شد.

در صفحه ۲

در صفحات دیگر

آقای روحانی
صنعت قند و شکر را دریابید

تکالیف باید با اختیارات
همسنگ باشد

وزیر کشاورزی همچنان در
گیرودار افزایش نرخ‌های تضمینی

افزایش تقاضای واردات شکر
در بالاترین سطح در جهان

تراز بازرگانی کشاورزی
منفی ماند

تجار انحصارگر شکر در کمین غفلت دولت نشسته اند

از همین صفحه

اگر چنین نیت و قصدی وجود دارد و به‌مثابه راهبردی جدید در دستورکار است باید به‌طور شفاف از سوی دولت بیان شود باشد و البته از پیامدهای سیاسی - اقتصادی این راهبرد نیز محاسبه و پذیرفته شود.

کارشناسان باور دارند چاره بی‌پولی امروز دولت بیان واقعیت‌هاست و دولت نمی‌تواند و نباید کشاورزان را سردرگم کند. رئیس دولت می‌تواند و باید صریح و پوست‌کنده به کشاورزان اعلام کند دیگر تمایل و توانایی خرید تضمینی گندم و سایر محصولات زراعی را ندارد و در یک دوره تعریف شده قصد ازادسازی دارد. در حال حاضر کاری که دولت خواسته یا ناخواسته انجام می‌دهد کمک به بازرگانان انحصارگری است که از خرسندی با دم خود گردو می‌شکنند و منتظر یک غفلت از سوی بدنه دولت هستند تا با سرعت باد کشتی - کشتی شکر و گندم وارد کنند. برخی از کسانی که مسایل را با بدبینی تحلیل می‌کنند و البته نشانه‌های معتبری نیز دارند باورشان این است که در رده‌های میانی مدیران دولتی کسانی با چشم‌های باز و از سر آگاهی روند نامنظم کردن پرداخت پول گندم‌کاران و اعلام قیمت توافقی قند و شکر را ادامه می‌دهند. دولت دوازدهم به‌جای اینکه روندها را از نظم خارج کند بهتر است با شفافیت راهبرد تازه‌ای اگر دارد آن را به اطلاع ذینفعان به ویژه کشاورزان زحمتکش برساند.

برخی از آگاهان می‌گویند تأخیر در پرداخت پول گندم‌کاران و تأخیر در اعلام قیمت توافقی قند و شکر هر دلیلی که داشته باشد پیامد آن رویگردانی تولیدکنندگان از کاشت گندم و چغندر قند است.

وقتی این اتفاق بیفتد بیش از هر گروهی بازرگانان انحصارگر در کمین نشسته که سابقه طولانی در واردات انحصاری قند و شکر دارند و در سال ۱۳۸۵ توانستند ۲.۵ میلیون تن شکر را در یک زمان کوتاه وارد بازار داخل کنند خوشحال هستند. واردات شکر در دوره ۸ ساله ریاست محمود احمدی‌نژاد بر دولت راه را برای خروج برای واردات رقمی معادل ۵ میلیارد دلار ارز هموار کرد و بازرگانانی که گفته می‌شود از شمار انگشتان دو دست کمترند سودهای افسانه‌ای بردند. در صورتی که تأخیر در اعلام قیمت‌ها ادامه پیدا کند و کارخانه‌های تولید شکر نتوانند پول چغندر کاران را پرداخت کنند شرایط برای کاهش تولید چغندر آماده و راه برای واردات صاف می‌شود. عین همین داستان برای گندم‌کاران نیز در حال رخ دادن است و برخی نشانه‌ها از کاهش سطح زیرکشت گندم حکایت می‌کنند. شاید دولت با مقایسه قیمت‌های امروز شکر و گندم وارداتی با قیمت تولید داخل به این نتیجه رسیده باشد که بهتر است با این وضع راه واردات هموار شود و نوعی صرفه‌جویی پدیدار شود که البته

انسجام و استحکام ضرورت تولید پایدار

از صفحه اول

و این چیزی است که الان شاهد آن هستیم. مسئولان محترم وزارت جهادکشاورزی در کنار سایر فعالیت‌های چشمگیری که برای توسعه تولید داخلی داشته و دارند باید همچنان مستحکم و با استناد به قانون یادشده مهار کار را در دست بگیرند و اجازه سست شدن به اجزا و زیرمجموعه داده نشود. پادمان باشد هر رخنه کوچک در اجرای این قانون به مثابه دادن امتیاز غیرعمد اما مؤثر به مخالفان رشد تولید داخلی قندوشکر است و آنها از همان رخنه به ظاهر کوچک وارد شده و کارشان را انجام خواهند داد.

اعضای انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر در سال‌های اخیر با حمایت همه‌جانبه، محکم و بدون تزلزل و کارشناسانه از قانون تمرکز به دولت کمک کرد تا شرایط تجارت داخلی، رشد تولید داخلی و کاهش واردات محقق شود و وزارت جهادکشاورزی نیز مستحکم و استوار بوده است.

برخی رفتارها از سوی نهادهای دولتی دیگر اما متأسفانه به دلیل پیگیری‌های زیان‌بار آنها و بستن دست و پای تولید و وزارتخانه حامی تولید داخلی موجب شده‌اند تا نوعی دل‌سردی و کنار رفتن از اجرای قانون مشاهده شود. یک سازمان نظارتی وابسته به دولت که همه کارشناسان

انسجام‌پدیدار شده در وزارت جهادکشاورزی و همکاری تنگاتنگ و مفید انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر با دولت راه را برای رشد تولید داخلی هموار کرد، اما در همان سال‌های نخست یک پدیده اختلال در کار مشاهده شد و آن چندپاره کردن قیمت توافقی بود. علاوه بر این و متأسفانه بر اساس شواهد موجود در سال زراعی جاری گذشته و امسال نوعی اختلال در تعیین قیمت چغندر قند و همچنین اعلام قیمت توافقی شکر دیده می‌شود. درحالی‌که انجمن صنفی کارخانه‌های قندوشکر با وزارت جهادسازندگی همکاری کارآمدی را تجربه کرده‌اند اما با کمال تأسف برخی دستگاه‌های دولتی که مرتبط با مراحل گوناگون قیمت‌گذاری، تأمین منابع مالی برای خرید و پرداخت مابه‌التفاوت قیمت‌ها و... است کار را دشوار کرده و موجب آزار و رنج چغندرکاران و کارگران و مدیران کارخانه‌های قندوشکر شده‌اند و این رنج تا آخر مهرماه گریبان صنعت را در دست داشت.

به نظر می‌رسد اگر در شرایطی قرار بگیریم که اجرای قانون تمرکز اختیارات از حالت تمرکز در یک نهاد خارج شده و به مرور در اجرای یکپارچه آن رخنه پدیدار شود دیگر امیدی به این قانون نباید داشت.

در حاشیه آمار بیکاری اعلام شده از سوی وزیر کشور

شاغلان کارخانه‌های قند و چغندرکاران را به صف بیکاران اضافه نکنید

رشد شدید ورود جوانان ایرانی به بازار کار در شرایطی رخ داده است که متأسفانه اقتصاد ایران به‌ویژه تولید صنعتی با رکود نسبی مواجه شده است. با وجودی که در ۲ سال ۱۳۹۳ و ۱۳۹۵ و بنابر آمارهای ارائه شده از سوی بانک مرکزی رشد اقتصاد ایران مثبت شده است، اما همین آمارها نیز نشان می‌دهد بیشترین رشد را بخش نفت و خدمات داشته‌اند که اشتغال‌زایی بالایی در مقایسه با بخش صنعت و کشاورزی ندارند. از سوی دیگر آمارها نشان می‌دهد نرخ بیکاری در ایران حدود ۱۳ درصد است ولی برخی آمارهای غیررسمی نرخ بیکاری را بسیار بالاتر از این عدد می‌دانند. از طرف دیگر نرخ بیکاری ناقص نیز بالاست و شمار کسانی که در جایی کار می‌کنند که با تحصیلات آنها مطابقت ندارد صدها هزار نفر برآورد می‌شود.

نکته با اهمیت این است که نرخ بیکاری استان‌ها و شهرها نیز از توزیع بهنجاری برخوردار نیست و نرخ بیکاری در بعضی از استان‌ها حتی تا ۵۰ درصد بالاتر از نرخ متوسط بیکاری رسمی است. در میان شهرهای استان‌ها نیز بازهم نرخ بیکاری برخی شهرها بسیار بیشتر از نرخ بیکاری میانگین استان است. شاید به همین دلیل است که وزیر کشور در نشستی اعلام کرد نرخ بیکاری در برخی از شهرستان‌ها به ۶۰ درصد هم رسیده است.

عبدالرضارحمانی فضلی می‌گوید: با وجود اعلام رقم ۱۲ درصد بیکاری در کل کشور به‌صورت میانگین، شاهد هستیم که در برخی از شهرها میزان بیکاری به ۶۰ درصد رسیده است. متأسفانه در بین تحصیلکرده‌های ما رقم بیکاری بسیار بالاتر از آنچه به‌طور متوسط اعلام می‌شود، است. وی معتقد است نرخ بیکاری بالای جوانان آسیب‌های اجتماعی را افزایش می‌دهد و یادآور می‌شود حل آسیب‌های اجتماعی نیازمند مشارکت اجتماعی مردم است و مردم باید بدانند که در قالب تشکلهای اجتماعی سمن‌ها، احزاب و گروه‌ها و یا به‌صورت فردی باید پای کار بیایند تا بتوان آسیب‌های اجتماعی را حل و فصل کرد. بی‌تردید در بسیج مردم نیز فعال‌ترین عنصر رسانه‌ها هستند.

وزیر کشور با تأکید بر نقش بسیار مهم رسانه‌ها در جذب مشارکت‌های اجتماعی برای مقابله با آسیب‌های اجتماعی گفت: رسالت رسانه‌ها؛ کمک به دولت و مردم در مسیر حل معضلات اجتماعی است. رسانه‌ها عموماً به طرح و بیان مسئله می‌پردازند درحالی‌که این بخشی از کار است. البته بد نیست که حساسیت جامعه را بالا ببریم و نسبت به این موضوع توجهات را جلب کنیم؛ اما بیشترین تلاش باید برای افزایش مشارکت مردم باشد چرا که از این مسیر می‌توان با این معضلات مقابله کرد. با توجه به اینکه دولت و سایر نهادهای اداره‌کننده جامعه همه نیروی مادی و فکری خود را به‌کار می‌گیرند تا راه رشد بالاتر نرخ بیکاری را مسدود کنند تا از مصیبت بیکاری در امان باشیم اما برخی از مدیران با تصمیم‌های عجیب و غریب انگار خدای ناکرده عمد دارند بر ابعاد بیکاری بیفزایند. از این دست مدیران متأسفانه در بخش‌های گوناگون سازمان‌های دولتی مرتبط با صنعت قندوشکر پرشمار شده و در مقایسه با دیگر صنایع به چشم می‌آیند.

سستی نامتعارف در اعلام نرخ قندوشکر از سوی بخش‌هایی از دولت به هر دلیل و به هر شکل و ماهیت و با هر توجیهی به‌معنای بیکار شدن حدود ۵۰ هزار نفر چغندرکار و بیش از ۹۰ هزار کارگر به‌طور مستقیم و ده‌ها هزار شغل به‌طور غیرمستقیم دارد در این صنعت است که با تداوم بی‌تصمیمی منجر به بسته شدن کارخانه‌های قند خواهد شد. در وضعی که دولت به‌رغم بیان اینکه پول کافی ندارد تا بوجه عمرانی را پرداخت کند و شغل تازه ایجاد کند معلوم نیست چرا ده‌ها هزار شغل موجود در صنعت قند را در معرض خطر قرار می‌دهند. با وجود اینکه از همین حالا می‌توان فهمید در سال زراعی آتی و با وجود فقدان اراده برای عبور از تنگنای عدم اعلام قیمت قندوشکر بیکاری احتمالی کارگران کارخانه‌ها و چغندرکاران وجود دارد چرا مدیران ارشد دولت برای حل این معضل و از خط تولید خارج شدن کارخانه‌های قند کاری انجام نمی‌شود.

درخواست یک فعال صنعت قندوشکر از رئیس‌جمهور برای تسریع در اعلام قیمت قندوشکر

آقای روحانی صنعت قندوشکر را دریابید

نمی‌دانند با کدام قیمت باید تولیدات خود را به بازار عرضه کنند. اکنون ۲ میلیون تن چغندر به کارخانه‌ها تحویل شده و شکر تولیدی به دلیل اینکه قیمت‌ها اعلام نشده است در انبارها مانده و پولی در اختیار واحدهای تولیدی نیست که بتوانند طلب چغندرکاران، طلب عوامل حمل و نقل و حتی بدهی گاز خود را پرداخت کنند و این مایه ناراحتی و تأسف است. روند خودکفایی تولید شکر و صرفه‌جویی سالانه دست‌کم نیم‌میلیارد دلار، ارزی که به سختی به دست می‌آید به دلیل این تصمیم‌گیری آهسته و گند با تهدید مواجه شده است. تا جایی که اخبار و گزارش‌ها نشان می‌دهد مقرر شده بود که در یک نامه مشترک تهیه شده از سوی وزیران جهادکشاورزی و صنعت، معدن و تجارت قیمت تعیین شده از طرف سازمان حمایت مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان به اطلاع رئیس‌جمهوری برسد و ایشان قیمت را ابلاغ کنند.

حالا پس از سپری شدن ۴۵ روز از شروع بهره‌برداری کارخانه‌ها و تولید و انبار شدن شکر، این کار هنوز انجام نشده است و بیم آن می‌رود که صنعت قندوشکر، به نقطه بحرانی نزدیک شود و تولید پایدار شکر و رسیدن به خوداتکالی که بارها از سوی مقام عالی وزارت جهادکشاورزی اعلام شده است با این روش تصمیم‌گیری به‌جایی نرسد. از آقای رئیس‌جمهور تقاضا می‌شود در اعلام قیمت سال ۱۳۹۶ دستور مساعد صادر و از هدر رفتن زمان جلوگیری شود. دستاورد بزرگ تولید ۱/۶ میلیون تن شکر را نباید با تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری آهسته و گند به خطر انداخت.

* منصوره نصرتی‌گردکندی

می‌رسد به دلایل گوناگون این دستاورد اخیر با برخی کاستی‌ها و کندی‌ها در تصمیم‌گیری برای تعیین و اعلام قیمت شکر تولیدشده در کارخانه‌های داخلی در معرض تهدید است.

برای اطلاع بیشتر آقای رئیس‌جمهوری یادآور می‌شویم که در سال‌های گذشته قیمت شکر داخلی که باید برای کارخانه‌ها به‌عنوان قیمت پایه و معاملاتی لحاظ شود، چند هفته قبل از بهره‌برداری جدید به اطلاع آنها می‌رسید. کارخانه‌های قندوشکر نیز بر اساس قیمت‌های توافقی تولیدات خود را به فروش رسانده و با پول آن طلب چغندرکاران، راننده‌هایی که چغندر را از مزارع به کارخانه‌ها حمل کرده‌اند و نیز پول آب و برق و گاز مصرفی کارخانه‌ها را پرداخت می‌کردند. متأسفانه در حال حاضر و با سپری شدن ۴۵ روز از زمان بهره‌برداری قیمت‌گذاری شکر انجام نشده و یا اگر شده است به کارخانه‌ها ابلاغ نشده است و آنها

دولت یازدهم به ریاست آقای حسن روحانی که تا همین چند هفته پیش فعالیت می‌کرد، دستاوردهای قابل‌اعتنایی برای جامعه ایران داشت. شماری از این دستاوردها در سطح کلان بود و بارها و بارها از سوی رئیس‌جمهور به اطلاع افکار عمومی رسید. کاهش تنش میان ایران و غرب در پرونده هسته‌ای و حذف و کاهش تحریم‌های سخت بر اقتصاد ایران یکی از این دستاوردها بود. کاهش نرخ تورم درصد نیز از دستاوردهای قابل‌اعتنا بوده و هست. اما این دو دستاورد بزرگ با چند کار فوق‌العاده در سطحی پایین‌تر به همراه بود که رئیس‌جمهور یازدهم بارها آن‌ها را به اطلاع افکار عمومی رساند. کاهش واردات شکر از ۲/۵ میلیون تن در سال به میانگین کمتر از ۵۰۰ هزار تن در سال‌های اخیر که همراه با رشد بالای تولید داخلی بود یکی از این دستاوردها بوده است. اما به‌نظر

تکالیف باید

با اختیارات

همسنگ باشد

وزیر کشاورزی همچنان در گیر و دار افزایش نرخ‌های تضمینی

پس از گذشت چند هفته از فصل کشت، نرخ‌های تضمینی خرید محصولات کشاورزی تا آخر مهرماه تصویب و ابلاغ نشد.

به گفته یکی از مدیران ارشد وزارت جهاد کشاورزی دلیل آن اختلاف نظر حجتی با برخی مسئولان سر قیمت است که نمی‌خواهند قیمت‌ها را برای امسال تغییر دهند. براساس تبصره ۶ قانون تضمین خرید محصولات اساسی کشاورزی، دولت موظف است نرخ خرید تضمینی محصولات اساسی کشاورزی موضوع این قانون در هر سال زراعی را پیش از شروع فصل کشت (تا پایان شهریورماه) و به گونه‌ای تعیین کند که میزان افزایش آن هیچ‌گاه از نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در همان سال کمتر نباشد.

این درحالی است که نه تنها امسال هم مانند پارسی‌های نرخ‌های خرید تضمینی محصولات کشاورزی با گذشت چند هفته تصویب و ابلاغ نشد، بلکه برخی مسئولان مخالف افزایش این نرخ‌ها نسبت به سال گذشته بوده و هستند که در این صورت دو تخلف و تخطی از قانون در این زمینه صورت می‌گیرد یکی تأخیر در ابلاغ از نظر زمانی و دومی عدم تغییر قیمت نسبت به نرخ تورم.

یکی از مسئولان وزارت جهاد کشاورزی در این باره گفت: با توجه به محدودیت‌های بودجه‌ای و مشکلات عدیده در منابع مالی دولت، برخی مسئولان با افزایش نرخ تضمینی محصولات کشاورزی برای امسال مخالف بوده و هستند که البته وزیر جهاد کشاورزی بارها در جلسات هیأت دولت اعتراض خود را به این مسئله اعلام کرده است، چرا که از نظر او نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی در هر سال باید براساس قانون و قانونی تصویب و ابلاغ شود.

وی افزود: قانون به صراحت اعلام کرده است که در هر سال و پیش از فصل زراعی نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی باید مطابق و براساس حداقل نرخ تورم تصویب و ابلاغ شود و بر همین اساس حجتی از نظر خود کوتاه نیامده و همین اختلاف نظر باعث شده تا تصویب و ابلاغ آن با تأخیر مواجه شود.

این مقام مسئول در وزارت جهاد کشاورزی ادامه داد: در آخرین مذاکرات حجتی با مسئولان اقتصادی دولت، اصرار وزیر و افزایش چند درصدی نرخ خرید تضمینی محصولات کشاورزی و ابلاغ سریع‌تر آنها بود که همچنان با مخالفت طرف مقابل روبه‌رو شده است، اما امیدواریم هرچه سریع‌تر این نرخ‌ها تصویب و ابلاغ شود تا کشاورزان از بلا تکلیفی نجات پیدا کنند. البته پارسی‌ها هم پس از ۱۵۰ روز تأخیر نرخ‌های خرید تضمینی محصولات کشاورزی تصویب و ابلاغ شد که از نظر میزان افزایش آن نسبت به نرخ تورم مورد اعتراض کشاورزان و کارشناسان این بخش قرار گرفت و مشخص نیست تا چه زمانی باید منتظر بمانیم تا این نرخ به سمع و نظر کشاورزان و مردم برسد.

منبع: ایسنا

بازرگانی و صنایع و معادن و وزارت صنایع و معادن به نمایندگی از نهادهای مدنی و نهاد دولت و نهاد مجلس برای اتحاد بیشتر برداشته شده است. این اتفاق بزرگی است که در ذهنیت مدیران دو نهاد رخ داده و البته باید از سطح و پوسته عبور کرده و به ژرفا و عمق برسد. اکنون که رویکرد اساسی نهاد دولت و نهاد مجلس و سایر نهادهای اداره کنند جامعه این است که بخش خصوصی باید گام‌های بلندتری برای حل برخی از تنگنای اقتصاد ایران بردارد باید این را به فال‌نیک گرفت و چند کار انجام داد. یک گام این است که در قانون اتاق ایران دگرگونی‌های لازم برای افزایش اختیارات اتاق در اداره اقتصاد کشور برداشته شود. واقعیت این است که انتظارات از هر نهادی باید به اندازه اختیارات آن نهاد باشد و نمی‌توان از اتاق انتظارات بزرگ داشت و تکالیف عظیم بر دوش آن انداخت اما برای انجام آن وظایف و اختیارات اختیارات لازم داده نشود. به‌طور مثال همواره از اتاق خواسته می‌شود راهی برای توسعه صادرات کالاهای غیر نفتی یافته و به دولت ارایه کند اما وقتی از دولت خواسته می‌شود اجازه داده شود این نهاد در دیپلماسی اقتصادی مشارکت واقعی داشته باشد و دست‌کم در تعیین دیپلمات‌های اقتصادی سهمی به این نهاد داده شود در عمل می‌بینیم چنین چیزی اتفاق نمی‌افتد. از طرف دیگر اگر قرار است اتاق ایران به تکلیف قانونی خود در شناسایی و حذف مقررات زاید و حل مسایل روزمره بخش خصوصی از طریق شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی اقدام کند آیا بهتر نیست که وزیران محترم عضو این شورا هر ماه ۲ ساعت وقت برای این شورا بگذارند. اتاق ایران اکنون به ظرفیت و اهمیت خود در ترسیم چشم‌انداز ایران آینده پی برده است و نیک می‌داند عبور از شرایط دشوار امروز دولت بود همکاری بخش خصوصی تا اندازه زیادی ناممکن شده است اما مطابق قانون و عرف دستش به‌جایی بند نیست. مطالبه‌گری البته در ذات وظایف اتاق است که باید از سوی این نهاد به شکل کامل انجام شود و به‌نظم می‌رسد که راستی‌آزمایی دولتی‌ها در این مقطع ممکن است. برای اثرگذاری بیشتر اتاق در اقتصاد ایران با توجه به شمار قابل‌اعتنای دستگاه‌های اجرایی دولتی باید از اینکه این نهاد مدنی به دستگاه اجرایی تبدیل نشود اجتناب کرد. راه این است که بخش‌های اندیشه‌ای اتاق ایران را به اندازه‌ای نیرومند سازیم و سطح کارشناسی اتاق برای نوشتن و تهیه برنامه‌های توسعه‌ای و بودجه‌های سالانه را آن قدر افزایش دهیم که نهاد دولت و نهاد مجلس با احترام تمام ببینند و تصدیق کنند که برنامه اتاق برای برنامه‌ریزی بودجه کامل‌تر و مدرن‌تر است.

* حسین سلاح‌ورزی

از مدیران استانی که می‌دانیم در شرایط سخت قرار گرفته است و دنبال راه‌حل برای عبور دادن منطقه تحت نظر خویش از روزهای دشوار است می‌گوید اتاق ایران باید همانند نهادهای مشابه در دیگر کشورها که البته آدرس دقیقی نیز داده نمی‌شود برای بنگاه‌ها منابع مالی تأمین کند. این خواسته بزرگی از اتاق است و با توجه به قانون اتاق چنین انتظاری از این نهاد با اصول سازگار نیست. وزیر محترم صنعت معادن و تجارت که می‌دانیم علاقه‌مند است بخش‌های گوناگون و فعالیت‌های مختلف صنعت رشد متوازن و رقابتی داشته باشد از اتاق انتظار دارد کنسرسیومی تشکیل و خودروساز سوم را تأسیس کند. از طرف دیگر اما برخی انتظارات از اتاق را می‌توان انتظارات منطقی دانست و اتاق نیز با همه نیروی مادی و فکری‌اش دنبال محقق کردن انتظارات به حق است. به‌طور مثال این خواسته وزیر صنعت معادن و تجارت که اتاق به‌طور قانونی مشاور هر سه قوه است و اگر می‌بیند نهاد دولت در جایی برخلاف قانون عمل می‌کند یا اگر می‌بیند برای پیشرفت کار نیاز به قانون است باید به مجلس رأی بیاورد و از این نهاد بخواهد مانع از تخلف احتمالی دولت نشود و یا قانون تازه‌ای بنویسد. خواسته معاون اول رئیس‌جمهور مبنی بر اینکه اتاق ایران باید خواسته‌های بخش خصوصی را درباره اقتصاد مقاومتی بازتاب دهد نیز منطقی است. اما برای اینکه شرایط تعامل اتاق ایران با نهادهای حاکمیتی در نقطه بهینه باشد و بتوانیم بالاترین بهره‌وری از سازگاری اتاق و نهادهای حاکمیتی را داشته باشیم باید در ذهن و اندیشه و دل هر دو سوی معادله دگرگونی‌های بنیادین رخ دهد. فیلسوفان دوره روشنگری در غرب باور داشتند که جامعه‌های انسانی از دو جزء مهم نهاد حاکمیت (قوه قضاییه، قوه مجریه و قوه مقننه) و نهادهای مدنی (احزاب، خانواده، بنگاه‌ها و تشکلات صنفی) تشکیل شده و در اصرار داشتند. توازن قوا میان این دو عنصر، همان راه توسعه است.

تجربه قرن بیستم و سال‌های اخیر صحت ادعای کارشناسی این دسته از فیلسوفان را اثبات کرده است و جامعه‌های پیشرفته اقتصادی عمدتاً آن گروه از کشورهایی‌اند که در این حوزه کامیاب‌تر بوده‌اند. تفکیک و توازن قوا میان نهادهای مدنی و نهاد دولت، فایده‌های پرشماری دارد که در صورت نهادینه شدن می‌توان از آن استفاده کرد. هم‌افزایی، هم‌گرایی و سازگار شدن نیروهای موجود در میان این دو نهاد و اجتناب از تنش، اصطکاک غیر مفید و تضادهای بلند می‌تواند کارساز باشد. در ایران اما این توازن قوا میان نهادهای مدنی و نهاد دولت سابقه قابل‌توجهی ندارد و تنها در سال‌های اخیر است که به هردلیل این موضوع در کانون توجه قرار گرفته است و گام‌های بلندی از سوی اتاق

سخنان جانانه و دلسوزانه آقای محمد شریعتمداری وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت در آخرین نشست هیأت نمایندگان درباره نقش، وظایف و تکالیف بخش خصوصی ایران به‌ویژه اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران و انتظاراتی که این مدیر ارشد اقتصادی دولت از این نهاد داشت و دارد هنوز در میان اعضای اتاق نقل می‌شود. اعضای حاضر در آن نشست و همه کسانی که بعدها متن سخنرانی این مقام عالی‌رتبه اقتصادی درباره اتاق و کارهایی که می‌توانسته انجام دهد ولی انجام نداده است را شنیدند داوری‌های متفاوتی درباره این بحث‌ها دارند. از سوی دیگر در هفته‌ها و ماه‌های اخیر برخی از عالی‌ترین مقام‌های دولت و به‌طور مشخص مقام معاونت اول رئیس‌جمهور و برخی مدیران میانی نیز از اتاق انتظاراتی دارند که بر زبان آورده‌اند. شنیدن چنین خواسته‌ها و توقعاتی از سوی مقام‌های عالی دولتی و حتی بیرون از دولت و شغال در دیگر نهادهای اداره‌کننده کشور حس ناآشنای در میان آگاهان به پیشینه و سابقه برخورد با اتاق از سوی مدیران پدیدار می‌سازد. آگاهان و علاقه‌مندان به بحث‌ها و اعضای هیأت نمایندگان و همچنین کلیت بخش خصوصی ایران از این دگرگونی شگفت‌انگیز در این سال‌های پس از انقلاب تا امروز درباره انتظارات از اتاق یاد روزهایی می‌افتند که مدیران دولتی این نهاد را باشگاه ثروتمندان ایرانی برای استیلا بر اقتصاد ایران معرفی کرده و باور داشتند انقلاب به لحاظ ماهیت و ذاتش با چنین نهادی سازگار نیست و باید بساطش را برچید. از سوی دیگر و با کمال احترام به مدیران عالی‌رتبه دولت یازدهم و دولت دوازدهم و با تأکید بر اینکه این نتیجه‌گیری شاید بدبینانه باشد، طرح خواسته‌های سترگ از اتاق در این روزگار و انفسای اقتصاد ایران ممکن است همان تأخیری را بر جای بگذارد که در سال‌های نخست انقلاب برخی دنبال آن بودند و می‌خواستند اتاق را منحل کنند... به این معنی که این‌طور به ذهن بیاید حالا که اتاق هیچ کاری از دستش برنمی‌آید و توانایی حل مسایل اقتصاد و کسب و کار اعضای خود را ندارد پس فلسفه وجودی آن چیست و چرا باید چنین نهادی وجود داشته باشد. اما با توجه به شناختی که از کارنامه و سابقه اکثریت اعضای دولت دوازدهم داریم این احتمال ضعیف است و به نظر می‌رسد که بیشتر از هر چیز از سر دلسوزی و علاقه‌مندی به رشد بخش خصوصی است. با این همه نگاهی به فهرست انتظارات از اتاق توسط مدیران دولت نشان می‌دهد برخی از آنها نیازمند سازوکارها و اختیارات و توانایی‌هایی است که به‌طور ذاتی در قانون اتاق و آیین‌نامه‌های اجرایی وجود ندارند و مابه‌ازای خواسته‌های امروز از اتاق را نمی‌توان با این قانون در ذهن تجسم کرد. به‌طور مثال یکی

افزایش تقاضای واردات شکر در بالاترین سطح در جهان

منتشر می‌شود یکی از منابع اصلی برای بررسی‌های جهانی شکر است. در شماره قبلی نشریه شکر بخش‌هایی از این گزارش که در سایت «نیشکر نیوز» درج شده بود را برای علاقه‌مندان درج کرده‌ایم. در این شماره نیز بررسی‌های نشریه یادشده درباره تولید و تجارت در آفریقا، اقیانوسیه و تقاضای جهانی را درج می‌کنیم.

تولید، تجارت و مصرف شکر به‌عنوان یک کالای استراتژیک که ماده اولیه یا کالای واسطه‌ای برای صنایع پرشماری به‌حساب می‌آید همواره در کانون توجه نهادهای معتبر بین‌المللی و نهادهای پژوهشی بوده و هست. تراز جهانی شکر در سال ۲۰۱۷-۱۸ که از سوی نشریه بین‌المللی شکر و شیرین‌کننده‌ها (F.O.Licht)

توسعه کارخانجات موجود، کل تولید شکر سالانه این کشور را با همراهی سرمایه‌گذاران خارجی برای احداث کارخانجات چغندری جدید، به ۲,۶ میلیون تن افزایش داده است. زمانبندی شروع فعالیت یکی از آن‌ها برای سال ۲۰۱۶-۱۷ بوده است. با توجه به کمبود اخیر شکر و به‌منظور جلوگیری از تکرار آن، دولت قیمت نیشکر را به شدت افزایش داده است لذا به‌نظر می‌رسد تولید شکر نیشکری در مقایسه با سال گذشته نیز افزایش یابد. در مجموع موقتاً پیش‌بینی می‌شود که میزان تولید به ۲,۸ میلیون تن افزایش یابد.

با وجود تأخیرهای متعدد، در نهایت پروژه توسعه گسترده اتیوپی به ثمر نشست. کارخانه شکر عمر کوراز دو، یکی از چهار کارخانه شکر است که تحت پروژه توسعه شکر عمر کوراز ساخته شده و تولید آزمایشی خود را در ماه مارس آغاز کرده است. شرکت دولتی شکر اتیوپی اعلام کرده است که «انتظار می‌رود این کارخانه پس از انجام برخی اقدامات اصلاحی، طی چند ماه آینده وارد مدار تولید شود». براین اساس، این کارخانه که ظرفیت طراحی شده آن، آسیاب روزانه ۱۲۰۰۰ تن نیشکر می‌باشد، عملیات خردکردن نیشکر را با توان روزانه ۶۰۰۰ تا ۶۵۰۰ تن آغاز کرده است. پیش‌بینی می‌شود در بهره‌برداری با ظرفیت کامل از کارخانه، سالانه ۲۵۰ هزار تن شکر به همراه ۲۸ میلیون لیتر اتانول تولید شود. بعید به نظر می‌رسد که این اتفاق به زودی در فصل ۲۰۱۷-۱۸ رخ دهد، از این رو تخمین زده می‌شود که کل تولید شکر این کشور به‌دلیل توسعه در سایر مناطق، از ۰,۶ میلیون تن سال گذشته به ۰,۸ میلیون تن افزایش یابد.

آمریکای شمالی و مرکزی

تخمین زده می‌شود تولید شکر در آمریکای شمالی و مرکزی به ۲۲,۸ میلیون تن افزایش یابد که از ۲۲,۵ میلیون تن سال گذشته بیشتر است. آمریکا و مکزیک و گواتمالا بزرگترین تولیدکنندگان این منطقه می‌باشند. پیش‌بینی می‌شود تولید شکر ایالات متحده در سال ۲۰۱۷-۱۸ با اندکی تنزل، از حدود ۸ میلیون تن امسال به ۷,۹ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸ کاهش

تولید شکر خود به‌حساب نمی‌آورد (مثلاً مقادیر شکر قابل‌استحصال از چغندری که برای اتانول سوختی مورد استفاده قرار گرفته است). لذا این مسئله می‌تواند دلیل اختلاف گزارشات این نشریه با آمارهای

برخی از انجمن‌های شکر و ارقام رسمی اتحادیه اروپا باشد. به‌علاوه تمام اطلاعات ارقام تولید برحسب ارزش خام ارائه شده‌اند و برای تبدیل به ارزش سفید می‌توان از ضریب ۰/۹۲ استفاده نمود.

ممکن است عنوان شود که پیش‌بینی‌های تولید ما براساس سال زراعی هر کشور ارائه شده است در حالی که این گونه نیست و مقادیر محاسبه شده جهت پیش‌بینی تراز شکر جهانی برای هر کشور بر مبنای یک دوره زمانی متعده‌الشکل (اکتبر/سپتامبر) می‌باشد چرا که این نکته، پیش‌شرط پیش‌بینی‌های مربوط به تغییر موجودی (یعنی مازاد / کسری) در طول یک سال است.

اطلاعات فعلی حاکی از آن است که تولید جهانی شکر در سال ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر / سپتامبر) می‌تواند به رکورد ۱۹۱ میلیون تن برسد که ۱۳,۲ میلیون تن بیشتر از تولید فصل حاضر است. تولید بیشتر در اروپا، آسیا و آفریقا، عامل اصلی این افزایش خواهد بود.

آفریقا

انتظار می‌رود تولید شکر آفریقا در سال ۲۰۱۷-۱۸ از ۱۱/۷ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷ به ۷/۷ میلیون تن افزایش یابد که این رشد تا حدود زیادی به‌دلیل افزایش قابل‌ملاحظه تولید در مصر، بهبود خشکسالی در آفریقای جنوبی و افزایش چشمگیر تولید در اتیوپی است.

در آفریقای جنوبی، سال شکر (اکتبر / سپتامبر) به دو دوره برداشت محصول تقسیم می‌شود که شامل اواخر دوره برداشت سال ۲۰۱۷ و بخش بهتر آن در اوایل دوره زراعی سال ۲۰۱۸ می‌باشد. انتظار می‌رود میزان تولید شکر در سال زراعی بومی ۲۰۱۷ به‌دلیل بهبود آسیب‌های ناشی از خشکسالی سال‌های گذشته، افزایش یابد و این بدان معنی است که تولید از ۱,۹ میلیون تن سال ۲۰۱۶-۱۷ (اکتبر/سپتامبر) به رقم ۲,۱ میلیون تن در سال ۲۰۱۷-۱۸ افزایش یابد.

تولید شکر چغندری مصر در حال افزایش است زیرا دولت سرمایه‌گذاران در این بخش را تشویق می‌کند. درحال حاضر

قراردادهای آتی شکرخام نیویورک در هفته‌های منتهی به ۱۹ ژوئن به پایین‌ترین سطح خود طی ۱۶ ماه اخیر رسید و احتمال بازگشت مازاد شکر در سال ۲۰۱۷-۱۸ (اکتبر/سپتامبر) افزایش یافته است. تأیید محدودیت‌های وارداتی چین و واردات اندک هند، تا حدودی باعث این رکود شدند. در واقع، پیش‌بینی‌ها بر این هستند قیمت‌های آتی شکر پس از دو سال سیر صعودی، برای اولین بار در یک دوره هفت ماهه رو به نزول گذاشتند. پس از سپتامبر ۲۰۱۵ تا هفته منتهی به ۲ می، رکورد حدود ۳۰۰,۰۰۰ قرارداد در ماه اکتبر سال گذشته ثبت شد که پس از افول خوش‌بینی‌های بازار، تعداد آنها در هفته‌های اخیر به مرز ۶۳,۰۰۰ قرارداد رسیده است.

در نتیجه، ارزش قراردادهای آتی جولای برای شکرخام در ۱۶ ژوئن گذشته به ۱۳,۲۹ سنت در هر پوند کاهش یافت که پایین‌ترین سطح قیمت پس از فوریه ۲۰۱۶ بوده و نشان‌دهنده کاهش ۳۸ درصدی نسبت به رقم ۲۱,۴۹ سنت به ازای هر پوند در ۶ فوریه (حدود سه ماهه قبل) است. این مبلغ در مقایسه با قیمت‌ها در اکتبر ۲۰۱۶ که به بالاترین سطح خود طی چهار ساله گذشته (یعنی ۲۳,۹۰ سنت در هر پوند) رسیده بود حدود ۴۵ درصد کاهش نشان می‌دهد. معاملات آتی شکر سفید نیز کاهش قابل‌توجهی را متحمل شدند به طوری که قیمت قرارداد ماه اگوست برای تاریخ ۱۴ ژوئن، به ۳۹۵ دلار در هر تن رسید که نشان‌دهنده کاهش ۳۰ درصدی نسبت به بالاترین سطح قیمتی سه ماهه (۵۶۴,۹۰ دلار در هر تن در ۲۲ فوریه) و ۳۶ درصد پایین‌تر از اوج قیمت ۶۱۹ دلار در هر تن سال ۲۰۱۶ (منتهی به ۲۹ سپتامبر) است.

این گزارش، اولین چشم‌انداز کامل از تراز کشورها در فصل آتی را ارائه می‌دهد لیکن پیش از این، تصویری ماهانه از مازاد سال ۲۰۱۷-۱۸ (پس از فوریه) را محاسبه و منتشر کرده بودیم. البته این گزارش هنوز هم با عدم اطمینان بالایی برای کشورهای تولیدکننده شکر نیشکری در نیمکره شمالی روبرو است چرا که عملیات برداشت فصل ۲۰۱۶-۱۷ تنها در برخی کشورهای این منطقه به پایان رسیده است. با این حال، در حال حاضر مشاهده وضعیت تولیدکنندگان نیشکری نیمکره جنوبی (مانند برزیل) و تولیدکنندگان شکر چغندری جهان، امکان ارائه یک چشم‌انداز اولیه را فراهم می‌کند.

یادآور می‌شود که F.O.Licht، معادل شکر چغندریایی که به محصول نهایی شکر کریستالی تبدیل نشده را در برآوردهای

بهبود تولید شکر در کشورهای صنعتی

به نظر می‌رسد تولید شکر در کشورهای صنعتی طی سال ۱۸-۲۰۱۷ از رقم ۴۳٫۷ میلیون تن سال قبل به ۴۶٫۸ میلیون تن افزایش یابد که عمدتاً به دلیل افزایش تولید در اروپا است. در صورت تحقق این امر، تولید این گروه از کشورها نسبت به دو سال گذشته حدود ۷٫۱ میلیون تن (یا ۱۸ درصد) افزایش خواهد داشت. پیش‌بینی می‌شود تولید شکر کشورهای در حال توسعه نیز در فصل آینده به طور قابل توجهی افزایش یابد که تا حدود زیادی به دلیل افزایش تولید در هند، تایلند و چین می‌باشد و می‌تواند تولید شکر این گروه از کشورها با ۱۰ میلیون تن افزایش نسبت به سال قبل، در مجموع به رقم بی‌سابقه ۱۴۴٫۲ میلیون تن برسد. انتظار می‌رود تولید شکر در کشورهای وارد کننده به رکورد ۹۱٫۶ میلیون تن افزایش یابد، لازم به ذکر است این رقم در سال گذشته به پایین‌ترین سطح خود طی ۶ سال اخیر (یعنی ۸۳٫۷ میلیون تن) رسیده بود.

تولید شکر در کشورهای صادرکننده نیز ممکن است به میزان قابل توجهی افزایش یافته و از ۹۴٫۱ میلیون تن سال قبل به ۹۹٫۴ میلیون تن برسد.

افزایش قابل ملاحظه تولید قابل صدور در سال ۱۸-۲۰۱۷

برآورد می‌شود تولید قابل صدور (تولید منهای مصرف) در سال ۱۸-۲۰۱۷ به بالاترین سطح خود (یعنی ۶۰٫۳ میلیون تن) برسد که افزایش قابل ملاحظه‌ای نسبت به رقم ۵۵٫۳ میلیون تن سال قبل نشان می‌دهد.

افزایش دسترسی اتحادیه اروپا و همچنین آسیا، عوامل اصلی این رشد هستند. به نظر می‌رسد تولید قابل صدور در اتحادیه اروپا طی سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۶٫۴ میلیون تن برسد که بالاتر از ۴ میلیون تن سال قبل می‌باشد.

مهم‌ترین افزایش میزان دسترسی در فرانسه (۱٫۰ + میلیون تن) و آلمان (۰٫۸ + میلیون تن) رخ خواهد داد، لیکن در لهستان، هلند و بلژیک هم شاهد مقداری افزایش خواهیم بود. علیرغم اینکه اتحادیه اروپا از نظر قوانین سازمان تجارت جهانی، محدودیتی برای صادرات نخواهد داشت لیکن این شکر اضافی نمی‌تواند وارد بازارهای جهانی شود. در حال حاضر قیمت‌ها برای تولیدکنندگان مازاد در سایر کشورهای اتحادیه اروپا جذاب‌تر است، لذا افزایش دسترسی به شکر چغندری اروپا، بخشی از شکر نیشکری که قبلاً وارد شده است را تأمین خواهد کرد. در واقع، صادرات به بازار جهانی با قیمت ۱۳ سنت در هر پوند (شکر ۱۱ #) برای تولیدکنندگان اتحادیه اروپا سودی ندارد بنابراین ممکن است بخش عمده‌ای از این شکرها صادر نشود مگر اینکه قیمت‌ها افزایش یابد.

به نظر می‌رسد تولید قابل صدور آفریقا از حدود ۱٫۶ میلیون تن سال ۱۷-۲۰۱۶ به ۲ میلیون تن افزایش یابد. اعتقاد بر این است که وضعیت تولید در چندین کشور تولیدکننده آفریقایی که در سال‌های گذشته متأثر از خشکسالی بوده‌اند، بهبود یافته است. با این حال ممکن است اتیوپی برای اولین بار قادر باشد به شکر قابل صادرات دسترسی یابد و این در صورتی محقق خواهد شد که بتواند ظرفیت تولید کارخانه شکر در ماه مارس راه‌اندازی کرده را افزایش دهد.

تولید قابل صدور در آمریکای شمالی و مرکزی می‌تواند به دلیل دسترسی بهتر صادرکنندگان اصلی منطقه (گواتمالا و کوبا)، از ۵٫۸ میلیون تن سال قبل به ۶٫۶ میلیون تن در سال ۱۸-۲۰۱۷ افزایش یابد در حالی که به نظر می‌رسد عملاً دسترسی صادراتی مکزیک در سطح مشابه سال قبل باقی بماند.

انتظار می‌رود تولید قابل صدور برزیل در سال ۱۸-۲۰۱۷ با کاهش مختصری همراه باشد و از ۲۸٫۳ میلیون تن سال ۱۷-۲۰۱۶ به رقم ۲۸٫۱ میلیون تن در سال ۱۸-۲۰۱۷ برسد و دلیل آن می‌تواند کاهش مورد انتظار تولید شکر منطقه جنوب مرکزی برزیل در فصل برداشت ۲۰۱۸ باشد.

در مقابل، تولید قابل صدور آسیا به دلیل افزایش تولید در تایلند و پاکستان، از ۹ میلیون تن سال ۱۷-۲۰۱۶ به حدود ۱۰٫۹ میلیون تن در سال ۱۸-۲۰۱۷ افزایش می‌یابد. انتظار می‌رود تولید صادراتی تایلند از ۶٫۸ میلیون تن سال قبل به ۸٫۵ میلیون تن افزایش یابد، در حالی که پاکستان می‌تواند به ۲٫۳ میلیون تن شکر قابل صدور از محصول جدید دست یابد و این در صورتی است که پیش‌بینی‌های آینده برای افزایش تولید به ۷٫۷ میلیون تن (ارزش سفید) در

این کشور محقق شود. در محاسبات، انتقال ذخایر از فصل جاری در نظر گرفته نمی‌شود در نتیجه افزایش تولید امسال تا ۲ میلیون تن می‌تواند برای این کشور تعجب‌برانگیز باشد. دولت تاکنون تنها ۰٫۴ میلیون تن شکر برای صادرات در سال ۱۷-۲۰۱۶ را تأیید کرده است و مجوز صادرات تا ۱٫۸ میلیون تن را تا پایان فصل صادر می‌کند. این مقدار نمایانگر افزایش تولید قابل صدور فصل آینده نیست و برای محاسبه ذخایر مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. بنابراین در ماه‌های آینده، تأمین‌کنندگان پاکستانی ممکن است عاملی برای کاهش قیمت‌های جهانی باشند. با این وجود، اگر آنها بخشی از یارانه‌های دولتی را دریافت کنند کارخانه‌های این کشور قادر خواهند بود شکر را به قیمت‌های فعلی صادرات کنند و عامل دیگری از عدم قطعیت را به تصویر بکشند.

در نهایت، پیش‌بینی می‌شود که تولید قابل صادرات استرالیا در سال ۱۸-۲۰۱۷ به حدود ۴٫۴ میلیون تن افزایش یابد.

افزایش تقاضای واردات به بالاترین سطح

تخمین زده می‌شود که واردات ناخالص با ۱٫۲ میلیون تن افزایش در سال ۱۸-۲۰۱۷ به رقم ۶۸٫۱ میلیون تن برسد. این بدان معناست که در حدود ۳۷ درصد از شکر مصرف شده در جهان در سال جاری ناشی از واردات است.

احتمالاً چین در سال ۱۸-۲۰۱۷ با واردات حدود ۶ میلیون تن شکر در مقایسه با رقم ۴٫۵ میلیون تن فصل حاضر، همچنان عنوان بزرگترین واردکننده شکر جهان را حفظ نماید. به نظر می‌رسد که سیاست محدودکننده صدور مجوز واردات در سال جاری، واردات رسمی را تحت تأثیر قرار دهد و مبارزه با قاچاق شکر، موجب کاهش جریان غیرقانونی شکر در کشور شود. با این حال، حذف قاچاق دور از انتظار است چرا که کاهش قیمت جهانی شکر خام، قاچاق شکر را در هفته‌های اخیر بسیار جذاب کرده است. اگر این امر با بهبود عرضه شکر تایلند در سال ۱۸-۲۰۱۷ و همچنین تصویب یارانه‌های صادراتی پاکستان برای حذف ذخایر فراوان شکر آن کشور ترکیب شود، این امر می‌تواند منجر به جابه‌جایی قاچاق در جنوب چین شود.

به نظر می‌رسد که اندونزی در سال ۱۸-۲۰۱۷ نیز همانند امسال، در حدود ۲/۵ میلیون تن شکر وارد کند. مصرف داخلی به دلیل رشد اقتصادی و رشد جمعیت در حال افزایش است در حالی که تولید داخلی به دلیل کمبود سرمایه‌گذاری نمی‌تواند افزایش تقاضا را تأمین نماید آنچه باعث نگرانی کارخانه‌داران داخلی این کشور شده است افزایش تقاضای تقریباً انحصاری صنایع غذایی و نوشیدنی با تکیه بر شکر تصفیه شده حاصل از شکر خام وارداتی به جای شکر سفید تولیدی از مزارع این کشور است.

واردات شکر ایالات متحده در سال ۱۸-۲۰۱۷ در حدود ۳٫۵ میلیون تن خواهد بود که بیشتر از ۲٫۸ میلیون تن سال قبل است. به دنبال آتش‌بس در اختلاف شکر با مکزیک، احتمالاً میزان واردات این کشور از مکزیک افزایش خواهد یافت چرا که عدم اطمینان در خصوص وضع عوارض مجدد بر روی شکر مکزیک از اوائل ژوئن (در صورت عدم توافق)، بر خریدهای اخیر تأثیرگذار بوده است. به نظر می‌رسد ذخایر پایین شکر در ایالات متحده، نیاز شدیدی را به واردات در فصل آینده برای این کشور ایجاد کند لیکن مکزیک ممکن است به دلیل ثبات تولید قادر به پر کردن این شکاف نباشد.

احتمالاً واردات روسیه در سال ۱۸-۲۰۱۷ بیش از ۰٫۳ میلیون تن نخواهد بود.

پیش‌بینی می‌شود کل واردات شکر آسیا در سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۳۶٫۶ میلیون تن افزایش یابد که به دلیل افزایش پیش‌بینی شده در واردات چین، از رقم ۵٫۵ میلیون تن سال گذشته بیشتر است.

به نظر می‌رسد میزان واردات اروپا از ۹٫۹ میلیون تن سال پیش به ۹٫۶ میلیون تن تنزل کند. واردات آفریقا نیز از ۱۴٫۳ میلیون تن فصل گذشته به ۱۴٫۱ میلیون تن کاهش یافته است که دلیل آن، افزایش میزان دسترسی داخلی است. واردات آمریکای شمالی و مرکزی به دلیل افزایش مورد انتظار در واردات ایالات متحده، از ۴٫۶ میلیون تن سال پیش به ۵٫۳ میلیون تن افزایش یافته است. واردات شکر به آمریکای جنوبی ناچیز است و پیش‌بینی می‌شود با افزایش مختصر نسبت به سال گذشته، ۲ میلیون تن به ۲٫۱ میلیون تن در سال ۱۸-۲۰۱۷ برسد.

یابد. برآوردها نشان می‌دهند که تولید شکر چغندری فصل جدید در حد ۴٫۵ میلیون تن ثابت بماند. درصد خسارت چغندرقندهای انبار شده در سال ۱۷-۲۰۱۶ بسیار زیاد بوده است و انتظار می‌رود که در فصل جدید به حالت عادی بازگردد.

با این حال، سطح زیرکشت در حدود ۲٫۵ درصد کمتر از فصل گذشته است. پیش‌بینی می‌شود تولید شکر نیشکری در سال ۱۸-۲۰۱۷ با حدود ۰٫۱ میلیون تن کاهش، به رقم ۳٫۴ میلیون تن برسد.

انتظار می‌رود تولید شکر گواتمالا در فصل جدید از ۲٫۹ میلیون تن سال ۱۷-۲۰۱۶ به ۳ میلیون تن افزایش یابد. به نظر می‌رسد که بهبود عملکرد نیشکری (پس از افت آن در سال جاری)، تولید آنرا افزایش دهد. صنعت شکر کوبا فصل آسیاب ۱۷-۲۰۱۶ را با تولید حدود ۱٫۹ میلیون تن به پایان رسانده است که تقریباً ۱۹ درصد بیشتر از تولید ۱٫۶ میلیون تنی سال گذشته (شرایط خشکسالی) است. طبق معمول، این رقم کمتر از پیش‌بینی تولید بیش از ۲ میلیون تن پیش از برداشت از کوبا است. شرایط مناسب آب و هوایی ممکن است میزان تولید سال ۱۸-۲۰۱۷ را به سطح اولیه مورد انتظار برای این فصل افزایش دهد.

با توجه به اینکه عملیات خردکردن نیشکری در مکزیک، مراحل نهایی خود را طی می‌کند انتظار می‌رود تولید شکر این کشور در سال ۱۷-۲۰۱۶ به حدود ۶٫۲ میلیون تن برسد. عملکرد نیشکری در این فصل تقریباً ۲ درصد کاهش یافته و نرخ استحصال شکر نیز پایین‌تر است. در حال حاضر میزان تولید سال ۱۸-۲۰۱۷ را مشابه سطح تولید سال قبل در نظر گرفته‌ایم.

اقیانوسیه

تخمین زده می‌شود تولید شکر اقیانوسیه در سال ۱۸-۲۰۱۷ (اکتبر / سپتامبر) به ۵٫۶ میلیون تن برسد که بیشتر از این تولید ۵٫۵ میلیون تنی سال قبل است.

پیش‌بینی می‌شود که تولید شکر استرالیا در سال ۱۸-۲۰۱۷ به ۵٫۴ میلیون تن برسد که از رقم ۵٫۳ میلیون تن سال قبل پیشی گرفته است. معمولاً برداشت محصول در استرالیا در ماه مه / ژوئن شروع می‌شود، فعالیت فرآوری محصول در ماه جولای در مقیاس وسیع صورت گرفته و تا ماه اکتبر ادامه دارد و پس از آن، حجم تولید تا پایان فصل برداشت کاهش قابل ملاحظه پیدا می‌کند. بنابراین بخشی از محصول تولیدی تراز سال ۱۸-۲۰۱۷ در سال جاری و بخش بهتر آن در برداشت سال ۲۰۱۸ خواهد بود.

کارخانه قند دزفول وارد مدار تولید می شود

ساخت کارخانه جدید قند و شکر در دزفول

است که مقام معظم رهبری بارها گفته اند تولید داخل را در رأس کارها قرار دهید.

دبیر انجمن صنایع قند و شکر ایران همچنین به افزایش ۶۰ درصدی تولید شکر طی ۴ سال اخیر اشاره کرد و اظهار داشت: سال ۹۲، یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن شکر تولید کرده بودیم که این رقم در سال ۹۵ به یک میلیون و ۶۵۰ هزار تن رسید و امیدواریم امسال رقمی بین یک میلیون و ۷۰۰ هزار تن تا یک میلیون و ۸۰۰ هزار تن برسیم.

دانیایی به آمار مصرف شکر در کشور هم اشاره کرد و گفت: با احتساب مصرف شکر صنایع شیرینی و شکلات رقمی بین ۲ میلیون و ۱۰۰ هزار تا ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تن شکر نیاز داریم که امسال فقط باید بین ۳۰۰ تا ۳۵۰ هزار تن شکر وارد شود. وی اظهار امیدواری کرد، تا دولت هرچه زودتر فکری به حال اعلام به موقع قیمت شکر بکند؛ چرا که این مسئله کار را مختل کرده است.

شهرهای دزفول و اندیمشک خبر داد و اظهار امیدواری کرد، این کارخانه هرچه زودتر وارد مدار تولید شود.

دبیر انجمن صنایع قند و شکر ایران همچنین گفت: با وجود گذشت ۴۵ روز از آغاز تحویل چغندر قند، دولت هنوز قیمت شکر را اعلام نکرده و این امر سبب شده که انبارها پر از شکر بی قیمت باشد.

دانیایی با اشاره به اینکه کارخانه های فرآوری چغندر قند از ۵ شهریور کار خود را آغاز کرده اند، خاطر نشان کرد: از فصل برداشت تاکنون ۲ میلیون و ۴۰۰ هزار تن چغندر قند تحویل گرفته ایم که ۳۵۰ هزار تن شکر از آن تولید شده و در انبارها روی هم انباشت شده است؛ چرا که دولت تا این لحظه متأسفانه نرخ شکر را اعلام نکرده است.

وی اضافه کرد: این کار اصولاً باید قبل از آغاز کار کارخانه های قند اتفاق بیفتد و اهمال دستگاه های ذی ربط سبب شده تا تداوم تولید با مشکل مواجه شود. این در حالی

دبیر و عضو هیأت مدیره انجمن صنایع قند و شکر گفت: کارخانه قند دزفول از اردیبهشت سال آینده وارد مدار تولید می شود که می تواند در ۱۰۰ روز ۵۰۰ هزار تن چغندر قند را استحصال کند و ۶۰ درصد به تولید شکر در کشور کمک می کند.

بهمین دانیایی در پاسخ به اینکه گفته می شود علی رغم افزایش تولید چغندر قند در کشور کارخانجات ظرفیت تولید شکر ندارند، با رد این موضوع، خاطر نشان کرد: این که برخی می گویند تجهیزات کارخانه های فرآوری چغندر قند فرسوده است، چیزی جز غرض ورزی نیست؛ چرا که حتی کارخانه های با قدمت ۶۰ یا ۷۰ ساله هم به صورت دوره ای دستگاه های خود را بازسازی کرده اند و چیزی به نام فرسودگی نداریم، کمالاتی که افزایش تولید شکر در کشور گویای همین امر است.

وی در پاسخ به اینکه بالاخره وضعیت کارخانه قند دزفول به عنوان یکی از کارخانه های مهم برای استحصال چغندر قند خوزستان به کجا رسید، گفت: از سال ۸۲ این کارخانه بسته شده بود و ۳ سال پیش منحل اعلام شد. قرار شد هیأتی از وزارت صنعت برای بازسازی این کارخانه اقدام کنند که متأسفانه خوب عمل نکردند و ابتدای امسال مالک اصلی این کارخانه آن را پس گرفت و کار بازسازی را شروع کرده است.

دبیر انجمن صنایع قند و شکر اظهار امیدواری کرد، این کارخانه از دهه سوم آبان ماه امسال کار آزمایشی خود را شروع کند تا رسماً از اردیبهشت ماه سال آینده وارد مدار تولید شود، چرا که چغندر قند کشت شده استان خوزستان مربوط به کشت پاییزه است.

دانیایی همچنین در مورد ظرفیت کارخانه قند دزفول، گفت: این کارخانه در صورت راه اندازی می تواند در شبانه روز ۵ هزار تن چغندر قند را فرآوری کند که در صد روز ۵۰۰ هزار تن را استحصال خواهد کرد و تا ۶۰ درصد به تولید شکر در کشور کمک می کند.

وی همچنین در پاسخ به آنهایی که می گویند کشت چغندر قند مقرون به صرفه نبوده و محصولی آبربر است، گفت: با تغییر فصل کشت چغندر قند به پاییز که میزان بارش ها مناسب است، این محصول می تواند به تقویت خاک برای تولید گندم کمک کند و محصولی تناوبی برای گندم محسوب می شود، به طوری که کشت گندم بعد از کشت چغندر قند ۲ تا ۳ تن در هر هکتار میزان بهره وری را افزایش می دهد.

دبیر و عضو هیأت مدیره انجمن صنایع قند و شکر همچنین از ساخت یک کارخانه جدید ۱۰ هزار تنی قند و شکر در اطراف

اخبار خوش از نیشکر و صنایع جانبی خوزستان

کشت پاییزه محصولات کشاورزی در ۵۰۰ هزار هکتار از مزارع گلستان

رئیس سازمان جهاد کشاورزی گلستان با اشاره به آغاز کشت محصولات پاییزه در استان گفت: امسال در ۵۰۰ هزار هکتار از مزارع استان کشت پاییزه خواهیم داشت.

مختار مهاجر در گردهمایی سالانه کشت پاییزه استان گلستان اظهار داشت: در این گردهمایی مدیران و کارشناسان با برنامه های کشت پاییزه بیشتر آشنا می شوند و برنامه ۵۰۰ هزار هکتاری کشت پاییزه هم ابلاغ می شود. وی تأکید کرد: امسال در ۳۵۶ هزار هکتار از مزارع گلستان گندم کشت خواهد شد و در ۷۰ هزار هکتار کلزا، ۵ هزار هکتار سیب زمینی و در ۶ هزار هکتار هم برنامه کشت چغندر قند را داریم.

مهاجر خاطر نشان کرد: در بخش بذر حدود ۵۰ هزار تن گندم گواهی شده تهیه شده که از هفته قبل توزیع آن آغاز شده و همچنین در بخش کود و نهاد هم حدود ۲۴ هزار تن تاکنون کود توزیع شده و در حال توزیع بقیه کودهای مهیا شده هستیم.

رئیس جهاد کشاورزی استان گلستان درباره سموم مورد نیاز هم گفت: انواع چارچ کش ها و علف کش ها مهیا شده و زمانی که رطوبت زمین مناسب شد کشاورزان اقدام به کشت کنند. وی تأکید کرد: امسال پیش بینی می شود بیش از ۲ میلیون تن انواع محصولات کشاورزی در استان گلستان تولید شود و این با توجه به پیش بینی پاییز پر باران امیدواریم محقق شود.

رئیس جهاد کشاورزی استان گلستان افزود: استان گلستان در تولید ۳ محصول گندم، سویا و کلزا از رتبه خوبی برخوردار است و در گندم مرغوب ترین نوع گندم را در کشور داریم.

است. طرح بزرگ نیشکر و صنایع جانبی اکنون و پس از گذشت ۳ دهه از شروع به اجرای آن به قطب تولید شکر در ایران تبدیل شده است. بخش قابل توجهی از شکر تولید داخلی با بهره برداری از اراضی زیر کشت کارخانه های این طرح محقق می شود. از چند روز پیش که برداشت نیشکر از کارخانه های متعدد این طرح شروع شده است، اخبار مربوط به میزان تولید واحدهای مختلف منتشر شده است که در ادامه به نقل از مدیران این واحدها می خوانید:

در اواخر دهه ۶۰ بود که دولت نخست آیت الله فقید هاشمی رفسنجانی مقدمات کار بهره برداری از طرح بزرگ نیشکر و صنایع جانبی در خوزستان را در دستور کار قرار داد. با توجه به اینکه اجرای این طرح بزرگ در قانون برنامه اول توسعه پیش بینی شده بود کارها با سرعت اجرایی شد. در سال های آغاز اجرای این طرح بزرگ برخی مخالفت ها از سوی منتقدان به رسانه ها کشیده شد که بعدها معلوم شد در پشت این انتقادات هدف های وارد کنندگان بی تأثیر نبوده

کشت و صنعت نیشکر میرزا کوچک خان

مدیرعامل کشت و صنعت میرزا کوچک خان در آیین برداشت نیشکر از مزارع این شرکت گفت: پیش بینی می شود ۹۰۰ هزار تن نیشکر از سطح مزارع این شرکت برداشت شود.

ستار شکبیا با تقدیر از کارکنان این شرکت خاطر نشان کرد: ما باید در زمینه تولید به خاطر نیازی که کشور به این محصول استراتژیک دارد نهایت تلاش خود را انجام دهیم و کارکنان شرکت کشت و صنعت نیشکر میرزا کوچک خان نیز در این زمینه مصمم هستند و در عملیات برداشت امسال با تلاش مضاعف در راستای تحقق گوشه ای از اهداف اقتصاد مقاومتی مقام معظم رهبری با تمام توان فعالیت خواهیم کرد.

کشت و صنعت میرزا کوچک خان یکی از واحدهای

هفتگانه تابع شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی است که با مجموع مساحت ۱۴ هزار هکتار اراضی در جنوب غربی اهواز و در ۷۵ جاده اهواز - خرمشهر قرار دارد.

کشت و صنعت حکیم فارابی

مدیرعامل کشت و صنعت حکیم فارابی با بیان این که عملیات برداشت نیشکر در سطح مزارع این واحد کشت و صنعت نیشکر آغاز شد، گفت: پیش بینی می کنیم امسال بیش از ۸۴ هزار تن شکر تولید شود.

به گزارش نیشکرنیوز، محمود قدرتی اظهار کرد: با آغاز عملیات برداشت نیشکر پیش بینی می کنیم که بیش از ۷۶۰ هزار تن نیشکر با عملکرد ۸۶ تن در هر هکتار از مزارع برداشت کنیم.

وی افزود: سال گذشته حدود ۷۸ هزار تن شکر توسط

تراز بازرگانی کشاورزی منفی ماند

۳۰۰ هزار تن چغندر قند از کشاورزان

خراسان شمالی خریداری می‌شود

فرماندار شیروان گفت: مجتمع تولید قند شیروان با خرید بیش از ۳۰۰ هزار تن چغندر قند کشاورزان خراسان شمالی، پنجاه و هفتمین مرحله تولید خود را آغاز کرد و امیدواریم در سال تولیدی جاری به سوددهی رسیده و بخشی از مشکلات اقتصادی منطقه را حل کند.

فرماندار شیروان در آغاز به کار پنجاه و هفتمین مرحله تولید کارخانه قند این شهرستان اظهار داشت: وجود کارخانه قند در شیروان به‌عنوان یک ضرورت جدی تلقی می‌شود و حمایت همه‌جانبه و رفع مشکلات آن وظیفه همگانی است.

امین‌رضا مرآت‌افزود: وحدت و همدلی بین کشاورزان، مجموعه مدیریتی کارخانه قند و مسئولان شهرستان مهم‌ترین عامل خروج این مجموعه صنعتی از بحران‌ها بوده است و خوشحالم امروز با افتخار اعلام کنیم دوران بحران‌ها گذشته و کارخانه به شرایط سوددهی رسیده است.

وی تصریح کرد: کارخانه قند شیروان در زمینه ایجاد اشتغال اهالی نقش مؤثری دارد و بحرانی شدن و تعطیلی کارخانه قطعاً مشکلات اجتماعی زیادی را برای منطقه ایجاد خواهد کرد.

فرماندار شیروان اعتماد مجدد کشاورزان به کارخانه و کشت چغندر را یکی از اقدامات و اتفاقات خوب عنوان کرد و گفت: خوشبختانه امسال پیش‌بینی شده بیش از ۳۰۰ هزار تن چغندر قند جذب کارخانه شود و این امر موجب افزایش زمان فعالیت و بهره‌برداری و سوددهی بیشتر کارخانه خواهد شد که سود آن شامل کل منطقه می‌شود.

حمایت از تنها صنعت بزرگ شهر ضروری است

امام جمعه شیروان نیز در این مراسم با بیان اینکه حمایت از تنها صنعت بزرگ شهر یعنی کارخانه قند شیروان یک امر ضروری است افزود: امروز دود سفیدی که از کارخانه قند شیروان بیرون می‌آید، نوید تحرک و زندگی اهالی منطقه را می‌دهد.

حجت‌الاسلام حسین کوثری با بیان اینکه با توجه به شعار امسال اقتصاد مقاومتی، تولید و اشتغال باید زمینه ایجاد اشتغال پایدار را فراهم و شغل‌های ایجادشده قبلی را هم حفظ کنیم، افزود: اشتغال سهم زیادی در کاهش آسیب‌های اجتماعی دارد و امیدواریم با افزایش جذب نیرو در کارخانه‌ها و تولیدی‌ها کمی نسبت به کاهش آسیب‌ها اقدام کنیم.

رئیس کارخانه قند شیروان نیز با بیان اینکه پیش‌بینی می‌شود امسال و تا پایان زمان برداشت محصول پیش از ۳۰۰ هزار تن چغندر تحویل کارخانه قند شود اظهار داشت: در حال حاضر و تا امروز ۱۳ هزار تن چغندر تحویل کارخانه شده که ۹ هزار تن آن مصرف شده است.

محمدحسین صالحی با بیان اینکه هم‌اکنون ۶۰۰ نفر به‌صورت مستقیم در این کارخانه مشغول به‌کار هستند افزود: کارخانه قند شیروان با جذب این تعداد نیرو به‌صورت مستقیم و بیش از هزار نفر به‌صورت غیرمستقیم توانسته است نقش به‌سزایی را در حوزه ایجاد اشتغال شهرستان ایفا کند. وی گفت: یکی از اولویت‌های مهم کارخانه، پرداخت به‌موقع هزینه خرید چغندرکاران است که تاکنون نیز بالغ بر ۲۰۰ میلیارد ریال در قالب کود، بذر، سم و مساعده نقدی در چندین مرحله به کشاورزان پرداخت شده است و وظیفه خود می‌دانیم حداقل از این طریق، بخشی از حمایت‌های بی‌دریغ کشاورزان از کارخانه را جبران کنیم.

صالحی با بیان اینکه پیش‌بینی می‌شود امسال بیش از ۷۰ هزار تن شکر زرد جهت تصفیه جذب شود افزود: میزان جذب شکر زرد در سال ۹۴ مقدار ۲۹۰۰ تن، در سال ۹۵ مقدار ۴۷ هزار تن بوده که در ۶ ماهه اول سال ۹۶ بالغ بر ۵۳ هزار تن شکر زرد تصفیه شده است.

مسئولان وزارت کشاورزی معید نیست روند بهبود تراز بازرگانی بخش کشاورزی در پایان امسال نه تنها متوقف شود، بلکه به سمت منفی‌تر شدن این تراز حرکت کنیم. چرا که براساس آمار رسمی موجود در سایت گمرک و مرکز آمار وزارت کشاورزی طی پنج ماه امسال نه‌تنها میزان واردات با ۱۵.۵ درصد ارزش واردات با ۳۱.۱۱ درصد افزایش رو به‌رو بوده است بلکه میزان صادرات محصولات کشاورزی نسبت به همین بازه زمانی در سال گذشته ۳.۴۲ درصد و ارزش آن ۱۰.۴۹ درصد کاهش راتجربه کرده است. که این وضعیت سبب شد تا تراز بازرگانی بخش کشاورزی در این بازه زمانی منفی سه میلیارد ۲۶ میلیون ۴۵ هزار دلار شود.

البته نگاهی به وضعیت واردات محصولات اساسی و صادرات محصولات ارزآور نشان می‌دهد که چرا این اختلاف فاحش بین واردات و صادرات وجود دارد و چرا نتوانسته‌ایم روند بهبود تراز بازرگانی را که در ۴ سال گذشته اتفاق افتاده بود، در این پنج‌ماهه نیز حفظ کنیم.

در فهرست واردات محصولات اساسی بخش کشاورزی قندوشکر، روغن و برنج افزایش عجیب و غریبی نسبت به پنج‌ماهه نخست سال گذشته از نظر وزنی و ارزشی داشته است. چرا که شکر به‌عنوان یک محصول پرمصرف استراتژیک به صورت تصفیه شده وارداتش در پنج‌ماهه نخست امسال به ۶۹۳ هزار ۸۴۰ تن به ارزش ۳۴۹ میلیون دلار رسید که نسبت به بازه زمانی مشابه در سال گذشته ۱۶۱.۲۷ درصد از نظر وزنی و ۱۷۴.۵۹ درصد از نظر ارزشی افزایش یافت. پس از این محصول واردات روغن با ۱۰۴.۴۱ درصد از نظر وزنی و ۱۰۵.۹۹ درصد از نظر ارزشی و واردات برنج با ۷۷.۹۷ درصد از نظر وزنی و ۱۰۲.۴ درصد از نظر ارزشی نیز در رتبه‌های دوم و سوم افزایش بی‌رویه و غیرمنطقی قرار می‌گیرند.

البته جالب‌تر این که صادرات محصولات ارزآور نیز در این میان کاهش محسوسی داشته‌اند و می‌توان به کاهش بیش از ۸۰ درصدی صادرات سیب، کاهش حدود ۴۵ درصدی پسته، و کاهش بیش از ۶۰ درصد صادرات زیتون، کاهش حدود ۴۰ درصدی صادرات تازه یا خشک کرده و دیگر محصولات کشاورزی اشاره کرد که قطعاً تأثیری بسیاری در کاهش صادرات محصولات کشاورزی و منفی شدن تراز بازرگانی این بخش در پنج‌ماهه نخست امسال داشته‌اند.

حال باید منتظر ماند دید که وزارت جهادکشاورزی در دوره جدید صادرات محمود حجتی که به‌تازگی تغییر و تحول در کابینه‌اش را آغاز کرده است، می‌تواند مجدداً بهبودی در روند تراز تجاری منفی کشاورزی ایجاد کند و مسیر صفر و مثبت شدن آن را در افق پیش‌بینی شده وزارتخانه‌اش را ادامه دهد؟

ناصر مجدی عنوان کرد: سال گذشته عملکرد محصول نیشکر در هکتار حدود ۸۵ تن در هکتار بود و حدود ۸۵۵ هزار تن نیشکر از مزارع برداشت شد که این میزان امسال رشد قابل ملاحظه‌ای داشته است و پیش‌بینی می‌شود که بیش از ۹۰۰ هزار تن نیشکر از مزارع برداشت شود.

کشت و صنعت سلمان فارسی

مدیرعامل شرکت کشت و صنعت سلمان فارسی با بیان اینکه عملیات برداشت نیشکر در سطح مزارع این واحد آغاز شد، گفت: پیش‌بینی می‌شود امسال بیش از ۸۰ هزار تن شکر تولید شود.

گودرز مرادسلطانی اظهار کرد: عملیات برداشت نیشکر در سطح مزارع این واحد کشت و صنعت آغاز شده است و در این زمینه پیش‌بینی می‌کنیم که بیش از ۷۳۰ هزار تن نیشکر با عملکرد ۹۰ تن در هر هکتار از مزارع برداشت کنیم.

وی افزود: سال گذشته حدود ۷۵ هزار تن شکر توسط کشت و صنعت سلمان فارسی تولید شد اما امسال پیش‌بینی می‌کنیم از ۷۳۰ هزار تن نیشکر برداشت شده از مزارع، بیش از ۸۰ هزار تن شکر تولید شود.

مدیرعامل کشت و صنعت سلمان فارسی تصریح کرد: سطح زیرکشت نیشکر حدود ۸ هزار و ۲۰۰ هکتار است که عملیات برداشت در این اراضی از امروز آغاز می‌شود و امیدواریم در یک بازه کاری ۱۰۰ روزه مفید، بتوانیم نیشکر را از این سطح برداشت کنیم.

مراد سلطانی عنوان کرد: سال گذشته عملکرد محصول نیشکر در هکتار حدود ۸۴.۲ تن بود و حدود ۷۰۰ هزار تن نیشکر از مزارع برداشت شد که این میزان امسال رشد قابل‌ملاحظه‌ای داشته است و پیش‌بینی می‌شود که بیش از ۷۳۰ هزار تن نیشکر از مزارع برداشت شود.

در شرایطی که تراز بازرگانی بخش کشاورزی طی سال‌های دولت یازدهم رو به بهبود بود و هر ساله با کاهش مواجه می‌شد امسال با کاهش صادرات و افزایش واردات، شاهد منفی ماندن و ثبات نه‌چندان مثبت در تراز منفی حدود سه میلیارد دلاری در این بخش هستیم و مشخص نیست مسئولان وزارت کشاورزی می‌تواند به‌وعده خود که همان صفر و مثبت شدن این تراز است، دست پیدا کند؟

یکی از معضلات و مشکلات بخش کشاورزی در ابتدای روی کار آمدن دولت یازدهم و محمود حجتی به‌عنوان وزیر جهادکشاورزی، افزایش واردات بی‌رویه انواع محصولات کشاورزی در کنار کاهش صادرات آن‌ها و وخیم‌تر شدن وضعیت تراز تجاری منفی محصولات کشاورزی و صنایع غذایی بود که آقای وزیر و معاونانش تصمیم گرفتند تا در بازه زمانی مشخصی این تراز تجاری را با کنترل و تنظیم تجارت این بخش بهبود دهند و نهایتاً مثبت کنند که این بهبود در حوزه تراز تجاری و بازرگانی بخش کشاورزی در سال‌های گذشته رخ داد. چرا که براساس آمارهای رسمی منتشر شده وزارت جهادکشاورزی سال ۱۳۹۲ که دولت یازدهم از نیمه دوم آن سال بر سر کار آمد، تراز تجاری محصولات کشاورزی و صنایع غذایی منفی ۸۰۷ میلیارد دلار بود که در سال بعد به منفی ۵.۴ میلیارد دلار، در سال ۱۳۹۴ به منفی ۳.۳ میلیارد دلار و در سال گذشته به منفی ۳۰۹ میلیارد دلار رسید که البته این بهبود در تراز تجاری به گفته مسئولان وزارت جهادکشاورزی و برخی کارشناسان این بخش تنها به‌دلیل محدودیت در واردات و تقویت صادرات نبوده است و نوسان قیمت ارز، نفت و انواع محصولات کشاورزی در بازار جهانی نیز بر این روند تأثیرگذار بوده است.

اما در شش ماه نخست امسال اتفاقاتی افتاد که به گفته برخی

تراز محصولات کشاورزی و صنایع غذایی طی سال‌های ۱۳۹۲ لغایت ۱۳۹۵

شرح	واحد	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵
مقدار	واردات	۱۸.۶۴	۲۲.۷۸	۱۸.۶۷	۱۷.۵۹
	صادرات	۴.۱۱	۵.۵۳	۴.۷۷	۵.۸۱
تراز وزنی		-۱۴.۵۳	-۱۷.۲۵	-۱۳.۹	-۱۱.۷۸
ارزش	واردات	۱۳۴۲۳	۱۲۲۲۰.۸	۸۸۸۲.۲۴	۸۷۸۰.۳۷
	صادرات	۵۳۵۱	۶۷۷۱	۵۴۸۷.۸۴	۵۶۸۵.۹۲
تراز تجاری		-۸۰۷۲	-۵۴۴۹.۸	-۳۳۹۴.۴	-۳۰۹۴.۴۵

کشت و صنعت حکیم فارابی تولید شد اما امسال پیش‌بینی می‌کنیم از ۷۶۰ هزار تن نیشکر برداشت شده از مزارع، بیش از ۸۴ هزار تن شکر تولید شود.

مدیرعامل کشت و صنعت حکیم فارابی تصریح کرد: سطح زیرکشت نیشکر بیش از ۸۲۰ هکتار است که عملیات برداشت در این اراضی آغاز شده و امیدواریم در یک بازه کاری ۱۰۰ روزه مفید، بتوانیم نیشکر را از این سطح برداشت کنیم.

محمود قدرتی عنوان کرد: سال گذشته عملکرد محصول نیشکر در هکتار حدود ۸۱ تن در هکتار بود و حدود ۷۳۲ هزار تن نیشکر برداشت شد که این میزان امسال رشد قابل‌ملاحظه‌ای داشته است و پیش‌بینی می‌شود که بیش از ۷۶۰ هزار تن نیشکر از مزارع برداشت شود.

کشت و صنعت امام خمینی (ره)

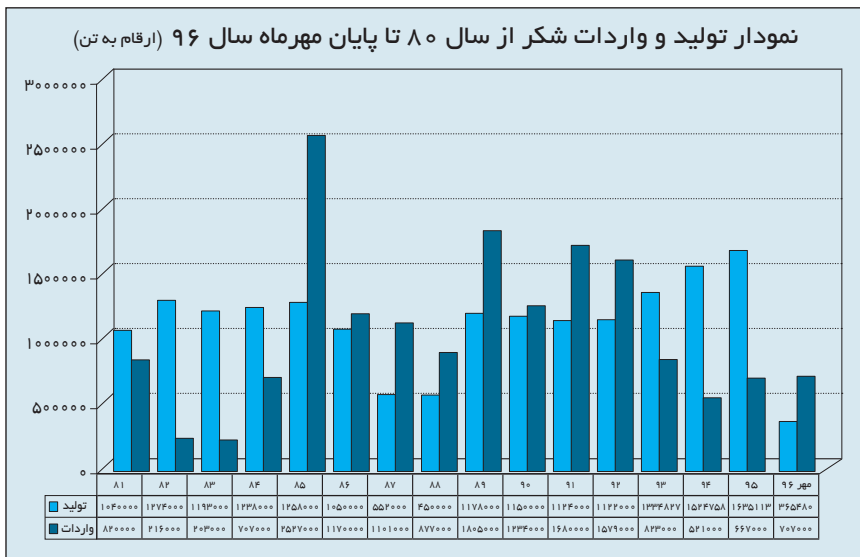
مدیرعامل کشت و صنعت امام خمینی (ره) با بیان اینکه عملیات برداشت نیشکر در سطح مزارع این واحد کشت و صنعت نیشکر آغاز شد، گفت: پیش‌بینی می‌کنیم امسال بیش از ۱۰۰ هزار تن شکر تولید شود.

ناصر مجدی اظهار کرد: با آغاز عملیات برداشت نیشکر پیش‌بینی می‌کنیم که بیش از ۹۰۰ هزار تن نیشکر با عملکرد ۹۰ تن در هر هکتار از مزارع برداشت کنیم. وی افزود: سال گذشته حدود ۹۶ هزار تن شکر توسط کشت و صنعت امام خمینی (ره) تولید شد اما امسال پیش‌بینی می‌کنیم از ۹۰۰ هزار تن نیشکر برداشت شده از مزارع، بیش از ۱۰۰ هزار تن شکر تولید شود.

مدیرعامل کشت و صنعت امام خمینی (ره) تصریح کرد: سطح زیرکشت نیشکر بیش از ۱۰ هزار هکتار است که عملیات برداشت در این اراضی از امروز آغاز می‌شود و امیدواریم در یک بازه کاری ۱۰۰ روزه مفید، بتوانیم نیشکر را از این سطح برداشت کنیم.

سازگاری و صرفه‌جویی یک میلیارد دلاری در واردات شکر

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

بازار شکر تا حد زیادی از تلاطم دور مانده است. فایده این تعامل البته تا امروز نصیب دولت شده است که بدون دغدغه از التهاب و تلاطم در بازار شکر، نوسان قیمتی غیرقابل پیش‌بینی و ژرف و رشد تولید داخل را به دست آورده است. تنظیم بازار با استفاده از اهرم واردات سروقت و بهنگام و توجه به تولید را می‌توان در اعداد و ارقام نمودار و جدول‌های مندرج در این صفحه به‌خوبی دید.

در ۳ سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۷ که دولت نهم بر سرکار آمده بود رقمی معادل ۱/۷ میلیارد دلار شکر وارد کشور شد که ۲/۲ برابر ارزش واردات در ۳ سال ۹۳ تا ۹۵ بوده است. این اتفاق درحالی رخ داده است که جمعیت کل کشور در سال ۱۳۸۵ کمتر از جمعیت سال ۱۳۹۵ بوده است. صرفه‌جویی ارزی حدود یک میلیارد دلار در ۳ سال ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۵ نسبت به ۳ سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۷ نشان می‌دهد که تغییر رویکرد چه آثاری می‌تواند داشته باشد.

جدول ۱: واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان مهرماه سال ۹۶ به تفکیک خام و سفید

سال	سفید (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۲۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۴۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۲۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۲۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۲۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۴	۴۹	۲۰,۴۷۹,۰۰۳	۴۷۲	۱۵۱,۳۵۸,۵۲۴	۵۲۱	۱۷۱,۸۳۷,۵۲۷
۱۳۹۵	۰	۰	۶۶۷	۰	۶۶۷	۳۲۰,۱۳۴,۹۷۸
۱۳۹۶	۰	۰	۷۰۷	۳۵۶,۱۳۲,۷۰۳	۷۰۷	۳۵۶,۱۳۲,۷۰۳
جمع	۱۲۴۸	۵۱۵,۰۱۷,۰۰۵	۱۴۱۵۰	۶,۰۲۷,۷۱۵,۰۲۷	۱۵۳۹۸	۶,۸۶۲,۸۶۷,۰۰۹

ماخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول ۲: واردات شکر خام به صورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۶

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۸۸	۱۵	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	۰	۰	۱۱,۸	۹,۲	۱۲	۷,۰	۱۰,۷	۱۷,۵	۱۰,۵	۲	۵	۲۴	۵۲۱
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۰	۰	۱۷,۳	۲۱	۳۳	۱۰۳	۲۱۰	۳۸۵	۴۹۰	۴۹۲	۴۹۷	۵۲۱
۱۱	۱۳۹۵	۰	۰	۰	۲۵	۲۲۱	۱۷۰	۷۶	۵۰	۶۶	۶۸	۰	۱۶	۶۶۷
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۰	۰	۰	۲۵	۲۴۶	۳۹۱	۴۶۷	۵۱۷	۵۸۳	۶۵۱	۶۵۱	۶۶۷
۱۲	۱۳۹۶	۰	۰	۱۹۵	۲۲۹	۱۲۹	۱۳۸	۱۶	۰	۰	۰	۰	۰	۷۰۷
		جمع هرماه + ماه‌های قبل	۰	۰	۱۹۵	۴۲۴	۵۵۳	۶۹۱	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷	۷۰۷

حذف محدودیت‌های شرکت‌های شکر اروپا برای تولید و صادرات

اتحادیه اروپا ۱۰ درصد از تولید شکر جهانی را در فصل گذشته به خود اختصاص داد

پس از یک دهه از سهمیه‌بندی، با برداشتن محدودیت‌های اتحادیه اروپا، شرکت‌های شکر در اتحادیه اروپا اکنون می‌توانند به اندازه‌ای که می‌خواهند شکر تولید و صادر کنند. پس از یک دهه از سهمیه‌بندی، با برداشتن محدودیت‌های اتحادیه اروپا، شرکت‌های شکر در اتحادیه اروپا اکنون می‌توانند به اندازه‌ای که می‌خواهند شکر تولید و صادر کنند. شرکت‌هایی مانند Tereos فرانسه و Suedzucker آلمان، عملیات خود را برای تغییرات به کار می‌گیرند، که این امر می‌تواند به عرضه مازاد شکر جهانی بیانجامد.

معافیت از سهمیه‌بندی همچنین ممکن است منجر به تغییرات عمده در تجارت جهانی شکر شود. با افزایش تولید اتحادیه اروپا، نیاز کمتری به واردات از مکان‌هایی مانند آفریقا و کارائیب خواهد بود. درحالی‌که صنعت برای سال‌ها آماده تغییر بوده و ممکن است قیمت در سال ۲۰۱۷ تا ۲۸ درصد کاهش یابد. در اتحادیه اروپا، برداشتن چغندر قند اکنون به بالاترین میزان رسیده است و به‌طوریکه که فرانسه و آلمان، به‌عنوان تولیدکنندگان مهم منطقه، با میزان تولید بالاتر از حد متوسط روبه‌رو شده‌اند. ورود شکر، تحلیلگر رابوبانک Rabobank International در اوترخت هلند، گفت: «ما با میزان بالای محصول مواجه هستیم و این بانک پیش‌بینی می‌کند که تولید اتحادیه اروپا ۲۳ درصد با آغاز فصل در یکم اکتبر افزایش قابل توجهی داشته باشد.»

طبق ادعای وزارت کشاورزی ایالات متحده، برداشتن محدودیت‌ها به اتحادیه اروپا کمک می‌کند تا صادرات را در این فصل تقریباً ۵۰ درصد و به ۲,۲ میلیون تن برساند. درعین حال تحلیلگران حتی میزان بالاتری را نیز پیش‌بینی می‌کنند. اداره کشاورزی FranceAgriMer پیش‌بینی می‌کند که صادرات فرانسه به بیش از یک‌میلیون تن و تقریباً ۳ برابر می‌شود. به گفته وزارت کشاورزی ایالات متحده، اتحادیه اروپا حدود ۱۰ درصد از تولید شکر جهانی را در فصل گذشته به‌خود اختصاص داده است. این منطقه شکر را از چغندر محلی و یا پالایش (تصفیه) مواد خام وارداتی از کشورهای دارای آب و هوای گرمسیری تولید می‌کند. این درحالی است که همچنان دارای محدودیت‌هایی روی محموله‌های معاف از مالیات برای تصفیه‌کننده‌ها از برخی از کشورهای توسعه‌یافته وجود دارد و از سوی مالیات واردات از کشورهای خاص کاهش یافته است. طبق گفته Rabobank، قیمت شکر اتحادیه اروپا که سال‌ها با قیمت بالاتری نسبت به قیمت جهانی معامله شده است، به سمت نرخ جهانی پیش می‌رود. به گفته کمیسون اروپا، میانگین قیمت‌های اتحادیه اروپا در حدود ۵۰۰ یورو (۴۴۱ پوند) در یک تن است. این میزان می‌تواند با ۲۷۱ یورو برای یک تن طی معاملات آتی شکر سفید در لندن مقایسه شود. طبق گفته Investec Bank، لغو مجوزها می‌تواند خیر خوبی برای مصرف‌کنندگان باشد. کالوم مک‌پرسون، سرپرست کالادر Investec در لندن، توسط ایمیلی اعلام کرد: «این می‌تواند منجر به کاهش هزینه برای تولیدکنندگان مواد غذایی، داروسازی و سایر تولیدکنندگان از شکر استفاده می‌کنند و همچنین باعث کاهش هزینه برای مصرف‌کننده نهایی شود.»

زیر نظر شورای نویسندگان
تلفن و نمابر: ۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۹۰۳
نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی - خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴